

Stockyard Blues του Floyd Jones: Η μικρή ιστορία ενός μπλουζ και μιας απεργίας

του Βασίλη Χαρισίου-Καλλιαντόπουλου

Το Νοέμβρη του 1948 ο Floyd Jones ηχογραφεί το Stockyard Blues, ένα κομμάτι γραμμένο για τον αγώνα των εργατών στα σφαγεία της Αμερικής.

Ο Floyd Jones δεν ήταν ένας τυχαίος μπλούζμαν, υπήρξε ένας από τους πρώτους που μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο θα εισάγει τον ηλεκτρικό ήχο στα μπλουζ της εποχής. Ήταν τα περίφημα μπλουζ του Σικάγο που έπειτα θα αφήσουν τα ίχνη τους στην ιστορία του μπλουζ ως ξεχωριστό μουσικό ιδίωμα. Γεννήθηκε στο Αρκάνσας και μεγάλωσε στο βόρειο τμήμα του Δέλτα του Μισσισίπι. Σαν παιδί έκανε εμφανίσεις με τον Charlie Patton ενώ μετά τον θάνατο της μητέρας του στις αρχές της δεκαετίας του 1930 αφήνει το σπίτι του και γυρίζει στην γύρω περιοχή παίζοντας τα μπλουζ στην κιθάρα του συνεργαζόμενος με τον Howlin' Wolf. Το 1945 ο Floyd Jones εγκαθίσταται στο Σικάγο όπου θα παίζει στη Maxwell Street για φιλοδωρήματα¹. Ταυτόχρονα κάνει μεροκάματα στα σφαγεία του Σικάγο προσπαθώντας να ανταπεξέλθει στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες της εποχής για ένα μαύρο εσωτερικό μετανάστη, παιδί και αυτός ανάμεσα στους εκατομμύρια μαύρους, που μετανάστευσαν το πρώτο μισό του 20ου αιώνα από τις φυτείες του Νότου, στις βιομηχανικές πόλεις του Βορρά και της Δύσης, γνωστή στην Αμερικανική ιστορία ως η “μεγάλη μετανάστευση” (Great Migration), περιοδολογείται από το 1916 μέχρι το 1970 και αριθμεί περίπου 7 εκατομμύρια Αφροαμερικανούς μετανάστες².

Ο Floyd Jones γράφει με ξεχωριστό, σκοτεινό στιλ τραγούδια που έχουν θέμα την κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα η οποία ήταν πραγματικά σκληρή για τους μαύρους. Μιλάει για την φτώχεια, την απογοήτευση, την ανεργία. Ανάμεσα στα κομμάτια του ξεχωρίζουμε το Stockyard Blues που αφορά την απεργία που πραγματοποίησε το σωματείο UPWA το 1946.

Η βιομηχανία κρέατος υπήρξε μία από τις πιο κερδοφόρες βιομηχανίες στην Αμερική, στηριζόμενη στην σκληρή εκμετάλλευση μιας εργατικής δύναμης που αποτελούνταν από διάφορες εθνότητες μεταναστών, Ιρλανδοί, Γερμανοί, Μεξικανοί, Αφροαμερικάνοι, Τσιγγάνοι, προσέφεραν την δύναμη τους κάτω από άθλιες συνθήκες τόσο εργασιακές όσο και υγιεινής, ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα.

Οι συνθήκες στα σφαγεία του Σικάγο περιγράφηκαν ενδελεχώς στη νουβέλα “The Jungle” του Upton Sinclair που εκδόθηκε το 1906. Ένα μυθιστόρημα το οποίο προκάλεσε μέσω των περιγραφών του δημόσια συζήτηση και πίεση στην πολιτεία να θεσπίσει ρυθμιστικό πλαίσιο για τη βιομηχανία κρέατος στις αρχές του 20ου αιώνα. Κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος ήταν ένας Λιθουανός εργάτης στα σφαγεία του Σικάγο. Το The Jungle σύντομα χαρακτηρίστηκε ως ένα από τα πιο επαναστατικά μυθιστορήματα της εποχής. Το βιβλίο κλείνει με τον Λιθουανό ήρωα Jurgis Rudkus να φωνάζει “Οργανωθείτε, οργανωθείτε, οργανωθείτε! Το Σικάγο θα γίνει δικό μας!”³

Οι προσπάθειες των εργαζομένων να ενωθούν και να διεκδικήσουν καλύτερες συνθήκες εργασίας και υγιεινής ήταν αδιάκοπες από τα τέλη του 19ου αιώνα. Το 1896 και το 1904 γίνονται δύο απεργίες οι οποίες θα αποτύχουν λόγω μάλλον της κακής ενότητας που παρουσίασαν οι εργαζόμενοι. Η εργοδοσία χρησιμοποίησε τις εθνικές και φυλετικές

διαφορές ως διαιρετικές τομές για τη συνοχή των εργαζομένων καθώς και εξαθλιωμένο ανθρώπινο δυναμικό από Αφροαμερικανούς ως απεργοσπάστες⁴. Η επόμενη περίοδος χαρακτηρίζεται από τις φυλετικές εξεγέρσεις του 1919 που έλαβαν χώρα σε πολλές πολιτείες της Αμερικής και υπήρξαν ιδιαίτερα αιματηρές στο Σικάγο, ενώ η εισροή Αφροαμερικανών ως εργατικό δυναμικό συνεχιζόταν απρόσκοπτα. Μονάχα την περίοδο της μεγάλης ύφεσης την δεκαετία του 1930 οι εργαζόμενοι στη βιομηχανία κρέατος θα αποκτήσουν μεγαλύτερη ενότητα και θα μπορέσουν να κάνουν πετυχημένους αγώνες, ίσως χάρη στην αλλαγή της ηγεσίας και της σύστασης των συνδικάτων στα οποία τώρα πια είχαν εισρεύσει ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι Αφροαμερικανοί εργάτες, οι οποίοι αντιλήφθηκαν την ματαιότητα του ατομικού δρόμου και σχημάτισαν το περίφημο συνδικάτο του PWOOC που το 1943 μετονομάζεται σε UPWA⁵.

Συγκέντρωση λευκών και μαύρων εργαζομένων του UPWA στα μέσα της δεκαετίας του 1940.

Το UPWA πέρα από το πνεύμα ενότητας που θα εμφυσήσει, δημιουργεί ουσιαστικά ένα συνδικάτο που λειτούργησε ως εργατική λέσχη και το οποίο θα ξεπεράσει φυλετικούς και εθνοτικούς ανταγωνισμούς και θα λειτουργήσει σαν σημαντικός κοινωνικός και πολιτισμικός θεσμός για τους λευκούς και τους μαύρους εργαζομένους από την δεκαετία του 1930 και έπειτα. Το UPWA θα κινητοποιηθεί με απεργίες το 1946 και θα κερδίσει αυξήσεις στους μισθούς⁶. Για αυτήν την απεργία ο Floyd Jones θα γράψει το Stockyard Blues:

Well, I left home this morning, boys, (Έφυγα από το σπίτι σήμερα το πρωί, παιδιά)

you know, about half past nine, (ξέρεις, περίπου στις εννιάμιση)

I passed the stockyard, you know, (πέρασα από το σφαγείο, ξέρεις)

the boys were still on the picket line. (τα παιδιά ήταν ακόμη στην περοφρούρηση)

You know I need to earn a dollar. (ξέρεις, χρειάζομαι ένα δολάριο παραπάνω)

You know I need to earn a dollar. (ξέρεις, χρειάζομαι ένα δολάριο παραπάνω)

Well, it's cause the living have gone so high, (επειδή έχει ακριβύνει πολύ η ζωή)

darling, I don't know what to do⁷. (καλή μου, δεν ξέρω τι να κάνω)

Ο Floyd Jones εμφανίζεται να παίζει το Stockyard Blues στο ντοκιμαντέρ του 1972 για τα μπλουζ του Σικάγο⁸. Ένα ακόμη πολύ γνωστό κομμάτι του είναι το "On the road Again" (1953), βασισμένο σε ένα παλιό μπλουζ από το Δέλτα του Μισσισίπι, γραμμένο από τον Tommy Johnson το 1928 με τίτλο "Big Road Blues" το οποίο θα ανέβει στα top ten της Αμερικής περίπου είκοσι χρόνια αργότερα από την εκτέλεση του Floyd Jones, σε νέα διασκευή από τους Canned Heat.

Ο Floyd Jones πέθανε το 1989 σε ηλικία 72 χρόνων, την τελευταία περίοδο πριν το θάνατο του εμφανίζεται στις διάφορες σκηνές παίζοντας ηλεκτρικό μπάσο. Δεν απέκτησε ποτέ

την διασιμότητα των γνωστών καλλιτεχνών της blues όπως ο BB King ή ο Buddy Guy, όμως πρέπει να θεωρείται ένας από τους κλασικούς μεταπολεμικούς του ιδιώματος της μπλουζ σκηνης του Σικάγο που συνέδεσε τα κομμάτια του με τα κοινωνικά ζητήματα της εποχής.

Εφημερίδα του Κομμουνιστικού κόμματος του 1934, καλεί μαύρους και λευκούς εργαζομένους σε συστράτευση.

Πηγή: <http://www.nostimonimar.gr/i-mikri-istoria-enos-blouz-ke-mias-apergias/>

[Bibliography]

Blackwell, J. 1906: "Rumble over 'The Jungle'" , <http://www.capitalcentury.com/1906.html>

Grossman, James R (1989). Land of Hope: Chicago, Black Southerners, and the Great Migration

Halpern, R. (2005). "Packinghouse Unions", The Electronic Encyclopedia of Chicago

Street, P. (2000). "The Backbone of the Union" , Chicago History, Magazine Vol 29

Titon, J. T. (1990) Downhome Blues Lyrics: An anthology from the Post-World War II Era, Second Edition, University of Illinois Press

Tomko, G. (2004). The Blues Encyclopedia, edited by Komara E. and Lee, P. p.545, Routledge

[Documentary]

Cokeliss, H. (1972). Chicago Blues, Documentary, USA:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=4Y7OeLxOUWs

1 Tomko, G. (2004). The Blues Encyclopedia, edited by Komara E. and Lee, P. p.545, Routledge

2 Grossman, James R (1989). Land of Hope: Chicago, Black Southerners, and the Great Migration

3 Blackwell, J. 1906: "Rumble over 'The Jungle'" , <http://www.capitalcentury.com/1906.html>

4 Halpern, R. (2005). "Packinghouse Unions", The Electronic Encyclopedia of Chicago

5 Street, P. (2000). "The Backbone of the Union" , Chicago History, Magazine Vol 29

6 Halpern, R. (2005). "Packinghouse Unions", The Electronic Encyclopedia of Chicago

7 Titon, J. T. (1990) Downhome Blues Lyrics: An anthology from the Post-World War II Era, Second Edition, University of Illinois Press

8 Cokeliss, H. (1972). Chicago Blues, Documentary, USA,
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=4Y7OeLxOUWs